

Bediüzzaman'ın seyyidliğine dair bazı mülâhazalar

Seyyidlik nişânesi, Kâinatın Efendisi Peygamberimiz'in (asm) ve onun soyundan olan, onun izinden gidenlerin mazhar olduğu yüksek bir hususiyettir.

Bediüzzaman Hazretleri'nin de yüksek hususiyetlerinin yanı sıra; Risale-i Nur'un müellif-i muhteremi olması bakımından, seyyidlik nişânesine mazhar olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

Üstad Bediüzzaman Hazretleri'nin mezkûr vasıf ile alâkalı yaptığı bir kısa değerlendirmesi şöyledir:

"Bu zamanda nesiller bilinmiyor. Halbuki âhîrzamanın o büyük şahsı, Âl-i Beytten olacaktır. Gerçi mânen ben Hazret-i Ali'nin (ra) bir veled-i mânevîsi hükmünde ondan hakikat dersini aldım ve Âl-i Muhammed Aleyhisselâm bir mânâda hakikî Nur şakirtlerine şâmil olmasından, ben de Âl-i Beyt'ten sayılabilirim." (Emirdağ Lâhikası: 1-s. 206)

Bediüzzaman Hazretleri'nin seyyidliğine dair muhtelif kaynaklarda beyan edilen bazı mülâhazaları birlikte paylaşalım:

SANTRAL SABRİ'NİN BEYANLARI

"Bediüzzaman'ın seçkin talebelerinden biri olan Santral Sabri Arseven Hoca, Barla'nın Bedre Köyü imamıydı. Üstad'ına gönderdiği uzunca mektubunda onu yüksek vasıflarıyla senâ ederken şöyle diyor: "İtikadımızca Nesl-i Pâk-i Hâşimiyü'l-Arabî kuvvetli ihtimali bulunan ve Furkân-ı Hakîm'in dellâl-i bîşebîhi olan Risale-i Nur sahibi!..."

"Gavs-ı Azam ve Cedd-i Ekremlerinin (Şeyh Abdülkâdir-i Geylânî ve cedit olan Hazret-i Peygamber'in) yâhafidi (ey torunu)!..."

Bediüzzaman Hazretleri, bu uzun mektubun başına kendi eliyle "lâhikaya girsin" yazdığı gibi buraya aldığımız satırlara da bizzat kendi el yazısı ile "itikadımızca" ve "kuvvetli ihtimali" kelimelerini yazarak bu ifadeleri tasdiklediğini ve bu itikada sahip olduğunu göstermiştir. Yani Üstad Hazretleri, Peygamberimizin (asm) temiz Hâşimî neslinden, Gavs-ı Azam Şeyh Abdülkâdir-i Geylânî Hazretleri ile onun mübarek cedit olan Hazret-i Peygamber'in (asm) bir torunu olduğu itikadını kuvvetli bir ihtimal olarak taşıdığını açıkça ve yazılı olarak beyan etmektedir." (Risale.online)

BÜYÜK RUHLU KÜÇÜK ALİ'NİN MÜHİM BİR MEKTUBU

"İmamı Ali (ra) On Sekizinci Lem'ada..sekizinci şuâ ile yedinci şuâda (Eminniminfecet) fıkrasıyla kerametini Hayber Kalesi'nin fethi gibi Eskişehir ve Denizli Mahkemeleri'nden harika bir tarzda kurtulacağımızı kerametiyle (lâ tahşe) (lâ

tahşe) kelimeleriyle izhar ediyor.

Çünkü evlâdından olan Gavsı Geylani kendi omzunda Rasulü Ekrem'in (asm) kademini gördüğü gibi, evlâdından olan ve her asırda Âli Beyt'inden gelen Mehdi ve müceddid, verese-i enbiya olan muhakkikleri, feritleri görüp kendi kademini o mübarek gelecek zatlara basmış. Hususan Risale-i Nur'un müellifi zamanın Abdülkadir'i Üstadımız Said Nursî Hazretleri'ni sair evliyaya muhalif olarak mübhem değil, sarihane haber vermesi, bizce birinci âlden olduğu katidir. Çünkü sinek gibi bir mahlûkun Üstadımızı taciz etmemesi, neslinden olan Abdülkadir Geylani'den irsiyet almıştır.

Gerçi Üstadımız mahkemelerde ehl-i vukufa karşı ikinci Âli Beyt'ten olduğunu onlara isbat etti. Fakat maksadı tam ihlâsa muvaffak olduğu için, kendi şahsını azlediyor. Kur'ân'ın elmas kılıncı olan Risale-i Nur'u gösteriyor. "Büyük ruhlu küçük Ali" (Lem'alar-Yeni Asya Neşriyat)

HATIRA VE TELÂKKİLER

Bediüzzaman'ın neseb ve sülâlesi ile alâkalı olarak anlatılan hâtıra ve telakkilerden bazıları şöyledir:

Bediüzzaman Hazretleri'ne "Çalışkanlar Hânedanı" olarak Emirdağ'da yıllarca hizmet etme bahtiyarlığına eren Emirdağlı Çalışkan Ailesinden Mehmed Çalışkan bir hatırasında şunları anlatır:

"Bir defa Ahmed Feyzi Kul Emirdağ'a gelmişti. Sohbet etti. Üstadımızın büyük evsâfını, yüce makamlarını, riyâzî ve cifrî tevafuklarla açıklıyordu.

"Biraderim Osman Çalışkan'ın kalbine gelir ki: 'Biz Üstadımızı Şarklı olarak biliyoruz. Ahmet Feyzi Efendi'nin anlattığı büyük müceddit ise Âli Beyt-i Nebevî'den olacaktır.' Bu kalbî mülâhazadan sonra Üstad Hazretleri'nin beni çağırdığını söylediler. Gittim. Üstad bana; 'Kardeşim ben hem Hasanî'yim, hem de Hüseyinî'yim. Ahmet Feyzi'nin bütün söylediğini kabul ediyorum. Haydi git' dedi." (Son Şahitler, c. 2, s. 360)

URFALI SEYYİD SALİH 'ÖZCAN'IN BİR HATIRASI

Urfalı Salih Özcan'ın da bu meyanda bir hatırası vardır: "Bir defa Üstad Hazretleri'ni ziyarete gitmiştim. Nesebimi sordu.

Ben de 'Seyyidim' demiştim. Üstad, 'Hasanî misin Hüseyinî misin?' diye sordu. Ben, 'Hüseyinîyim' dedim. Bunun üzerine Üstad, 'Kardeşim, ben hem Hüseyinîyim, hem Hasanîyim' buyurmuşlardı." (Son Şahitler, c. 3, s. 235)

ESKİŞEHİR'Lİ MUHİTTİN YÜRÜTEN ANLATIYOR

Aynı konuyla alâkalı olarak Eskişehirli son şahitlerden Muhiddin Yürüten isimli şahıs şunları anlatır:

"Ziyaretlerimden birisinde (Üstad'ın yanında) Salih Özcan da bulunuyordu. Üstad ona 'Kardeşim Salih! Sen hakikî seyyidsin. Nuriye (Üstadın annesi) de seyyid, Mirza (Üstadın babası) da seyyid' dedi." (Son Şahitler, c.3, s. 201)

Buraya kadar anlatılanlardan anlaşılabilir şudur ki, Nursî Ailesinin nesebi ve sülâlesi tamamen seyyiddir ve Âli Beyt'tendir. Bu bakımdan, Bediüzzaman Hazretleri'nin, Risâle-i Nurlar'ın "Âli Beyt ve İmam-ı Ali'nin (ra) mânevî bir hediyesi ve eseri" olduğunu söylemesi mânîdardır. (Emirdağ Lâhikası, s. 143)

BİTLİS'Lİ KEVSER HOCA

Bitlisli Kevser Hoca, 11.12.1983'te İstanbul Bahçelievler semtinde bir evde, büyük bir cemaatin huzurunda aşağıdaki hatırayı anlatmıştı: 'Ben kırk sene kadar meşhur Gavs-ı Hizan'ın köyü olan Gayda'da (Hizan'a bağlıdır) imamlık yapmış olan Molla Hacı Efendi'den bizzat duydum. O da Gavs-ı Hizan'ın halifelerinden Molla Halid-i Eruki'den duymuş. Molla Hacı dedi ki: 'Molla Said, henüz dünyaya gelmeden Gavs-ı Hizan'ın müritlerinden olan babası Sofi Mirza bir gün Gayda'dan geçerken, Gavs'ı ziyaret etmek istemiş. Müritleri de 'Gavs şu anda kimseyi kabul etmez. Hususî sohbettedir' demişler. Sofi Mirza da 'Eğer siz şimdi Gavs'a haber vermezseniz, ben kendim gidip kapıyı çalacağım' demiş. Müritleri 'Hadi git öyleyse çal' demişler. Sofi Mirza gidip kapıyı çalarak içeri girmiş. Gavs Hazretleri, Sofi Mirza'yı görür görmez ayağa

kalkmış ve hürmetle karşılayıp onu kucaklamış, koluna girmiş, getirip kendi yerine oturtmuş. Birtakım şeyler konuşmuşlar. Sofi Mirza Efendi, ne demişse, Gavs Hazretleri de onu 'Belî, belî..' diyerek tasdik etmiş. Sonra bu durumu anlatan Gavs Hazretleri, müritlerine hitaben şunları söylemiş: 'Efendiler bu fakir sofinin sulbundan öyle bir çocuk dünyaya gelecektir ki, yüz kutbiyet onun derecesine yetişemez.'" (Mufassal Tarihçe-i Hayat, A. Kadir Badıllı, Timaş Yay. c. 1. s. 23)

SON SÖZ

Bu çalışmayı yaparken, Hizan, Nurs Köyü ve çevresine bizzat giderek şahitleri ve mübarek hanedana mensup insanları dinleyerek maksadıma ulaşmaya çalıştım.

Mübarek Nursî hanedanına mensup bütün fertlerde dikkatimi çeken bir takım güzel ortak hususiyetler vardı.

Onlarda zuhur eden müsbet hususiyetlerinin, Bediüzzaman Hazretleri'nin seyyidliğinden yansıyan, o mübarek vasfıyla özdeşleşen hususları çağırıştığı kanaatiyle, onlardaki gördüğümüz bazı özellikler şunlardır:

- 1- Bu mübarek hanedanın içinde yer alan fertlerin çoğunun çocuklarının isimleri aynıdır.
- 2- Çoğu şehid olarak vefat etmiştir.
- 3- Hepsi de dindar, mübarek, temiz ve nezih insanlar olarak hayatlarını sürdürmüşler ve sürdürmektedirler.
- 4- Bediüzzaman Hazretleri'nin neseb ve sülâlesinin seyyidliğe dayandığı ve seyyid olduklarına kanaatimiz tamdır.